

PERGALĖ

LIETUVOS KP(b) ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1952 m.

balandžio mėn.

27

SEKMADIENIS

Nr.35(707)

Kaina 15 kap.

Komunistai ir komjaunuoliai! Būkite pirmose gretose kovotojų už tolesnį Tarybų valstybės galybės augimą, už komunizmo pastatymą mūsų šalyje!

Mokslo metų partinio švietimo tinkle užbaigimo išvakarėse

Šiais mokslo metais politinis mokymasis rajono partinio švietimo tinklo rateliuose ir politmokyklose vyko daug organizuočiau, negu praėjusiais metais. Beveik visos mokyklos ir rateliai nustatytu laiku išpildo planus, pakilo užsiėmimų kokybė, idėjinis lygis, išaugo klausytojų aktyvumas.

Mokslo metai partinio švietimo tinkle artėja prie pabaigos. Kai kuriuose rateliuose, kaip prie Stalino vardo (propagandistas drg. Kazanovas), Lysenkos vardo (propagandistas drg. Diominas) kolūkių, jau įvyko užbaigiamieji užsiėmimai, o likusiuose jie įvyks gegužės mėnesį.

Užbaigiamieji užsiėmimai turi užtvirtinti klausytojų gautas žinias, apibendrinti jų laimėjimus moksle. Partinių organizacijų, visų propagandistų kovinis uždavinys—užtikrinti aukštą užbaigiamųjų užsiėmimų idėjinį lygį. Užbaigiamieji užsiėmimai geriausiai rezultatus duoda tada, kada juos propagandistai praveda, kaip ir paprastai, išplėsto pasikalbėjimo metodu. Jie turi vykti ramiai, neįtemptai.

Negalima prileisti praėjusių metų klaidų, kada kai kuriuose rateliuose ir politmokyklose užbaigiamieji užsiėmimai buvo paversti egzaminais. Neteisinga taip pat pirma laiko apriboti partinį mokslą be užbaigiamųjų užsiėmimų. Kai kurių žmonių mėginimai pasiteisinti neturėjimu laiko yra ne kas kita, kaip atsikalbinėjimas, apsiri- bojantis kadru politinio akiračio plėtimu neįvertinimu.

Jeigu ratelyje arba politmokykloje nustatytu laiku neišnagrinėta viena—dvi temos, tai nereikia trumpinti

Gegužės Pirmąją sutinkant

Su dideliu pakilimu sutiko mūsų šalies darbo žmonės VKP(b) CK gegužinius šūkius. Įmonėse, įstaigose, mokslo įstaigose, kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose vyksta pasikalbėjimai, skirti bolševikų partijos gegužiniams šūkiams.

Leningrado S. M. Kirovo vardo „Elektrosila“ gamykloje gegužinio lenktyniavimo iniciatorius yra turbinų korpo kolektyvas. Jis, pralenkdamas grafiką 20 dienų, atlieka naujo galingo generatoriaus rotorą apdirbimą.

Mytiščų mašinų gamyklos kalvių cecho štampos skyriaus kolektyvas pirma laiko įvykdė savo įsipareigojimą—sutaupyti balandžio mėn. 18 tonų metalo. Per praėjusius tris mėnesius buvo sutaupyta 35,5 tonos metalo.

programos, norint ją greičiau išieiti. Negalima prileisti skubėjimo nagrinėjant programinę medžiagą. Reikia ryžtingai šalinti kai kurių vadovų mėginimus apleisti darbą politmokykloje ar rateliuose pagerinti papildomų užsiėmimų įvedimu, užsiėmimų valandų prailginimu. Panašus skubėjimas gali padaryti politiniams mokymuisi rimtą žalą, sumažinti užsiėmimų idėjinį lygį.

Ypatinę dėmesį partinės organizacijos turi skirti savarankiškai studijuojantiems. Reikalinga sustiprinti pagalbą savarankiškai studijuojantiems teoriją, plačiau išvystyti paskaitų skaitymą svarbesniais klausimais, organizuoti individualias ir grupines konsultacijas, teoretinius pasikalbėjimus.

Mokslo metų rezultatus reikia apsvarstyti partiniuose susirinkimuose, pranešti kiekvienam komunistui, kaip jis įsisavino praeitą medžiagą, nurodyti trūkumus ir spragas žiniose, patarti, kur galima tęsti komunistui mokslą naujais mokslo metais, atsižvelgiant ir į jo norus.

Užbaigiant mokslo metus partinio švietimo tinkle partinės organizacijos tuo pačiu turi padėti komjaunimo organizacijoms komjaunimo politinio švietimo tinkle suvedant darbo rezultatus. Tokia pagalba, be abejo, suvaidins didelį vaidmenį, padės komjaunimo organizacijoms sėkmingai išspręsti svarbiausią uždavinį—mokslo metų užbaigimo organizavimą.

Mokslo metų užbaigimo organizavimas partinio švietimo tinkle prisidės prie tolesnio mūsų kadru apginklavimo visanugalinčiomis marksizmo—leninizmo idėjomis.

gojimą—sutaupyti balandžio mėn. 18 tonų metalo. Per praėjusius tris mėnesius buvo sutaupyta 35,5 tonos metalo.

Darbo laimėjimais Gegužės Pirmąją sutinka Uzbekistano darbo žmonės. Daugtūkstan- tinis Taškento Stalino vardo tekstilės kombinato kolektyvas jau įvykdė savo gegužinius įsipareigojimus—paga-mino 60 tūkstančių metrų audinių viršum plano iš sutaupytos medvilnės žaliavos.

Tarybinė liaudis gausina savo darbo laimėjimus mylimosios Tėvynės gerovei ir klestėjimui.

(TASS—ELTA).

Sparčiau likviduoti atsilikimą!

Lygiuotis į sėjos pirmūnus!

Pranešimas

apie grūdinių kultūrų sėjos eigą rajono kolūkiuose 1952 m. balandžio mėn. 25 d.

Užim. vieta	Kolūkio pavadinimas	Sėjos plano įvykdymo proc.
1.	„30 let komsomola“	40,0
2.	„Tarybų Lietuva“	26,8
3.	Čapajevio vardo	20,8
4.	„Molodaja Gvardija“	19,0
5.	„Pirmūnas“	15,0
6.	Petro Cvirkos vardo	13,8
7.	Ždanovo vardo	13,0
8.	„Tarybinis artojas“	12,6
9.	Kalinino vardo	11,7
10.	„Spalis“	9,1
11.	Lysenkos vardo	8,2
12.	„Už taiką“	8,1
13.	„Pamiat Lenina“	8,0
14.	„Počiotnyj trud“	7,5
15.	Puškinio vardo	7,2
16.	„Pažanga“	7,0
17.	„Novaja žitn“	6,1
18.	Mičurino vardo	5,5
19.	M. Melnikaitės vardo	4,6
20.	Stalino vardo	3,1
21.	„Naujas kelias“	2,5
22.	Julijos Žemaitės vardo	2,4
23.	„Krasnyj Oktjabr“	2,1
24.	„Ažuolas“	1,5
25.	„Pervoje Maja“	—
26.	Kutuzovo vardo	—
27.	„Bolševikas“	—

RVK žemės ūkio skyrius

Pilnai panaudoti visas jėgas pavasario darbuose

Rajono kolūkių laukuose plečiasi sėjos darbai, kolūkiečiai kovoja už spartų sėjos įvykdymą aukštu agrotechnikos lygiu. Tačiau Lysenkos vardo kolūkyje pasireiškia nusiramimo nuotai- kos, sėjos darbai čia neleistinai uždelšiami. O sparčiai vykdyti sėjos darbus kolūkis gali. Kolūkyje yra 120 darbinų kolūkiečių. Užtenka ir traukiamosios jėgos: kolūkis turi 60 darbinų arklių, kurie pilnai aprūpinti pašaru. Be to, kolūkiui padeda MTS mechanizatoriai.

Jau pirmomis laukų darbų dienomis iškilo daug trūkumų, kurių laikų nepašalinus, pavasario sėja užsities. Darbai pradėti neorganizuotai. Kolūkio valdyba neorganizavo savalaikio atrankinio arimo, teisiniamasi, kad dirvos dar nepradžiūvusios, nors faktiškai artai jau buvo galima. Tačiau ir dirvoms išdžiūvus darbas nepagyvėjo. Brigadose dirba vos po 7 arklius ir 8 kolūkiečius. Paskutiniu laiku visose trijose brigadose su-

arta ir apsėta vos 15,5 ha dirvos, kai tuo tarpu dar reikės suarti 245 ha. Dėl silpno darbų išvystymo meta kalte arklių silpnumui. Tiesa, arklių yra ir silpnesnių, bet juos galima panaudoti lengvesniam darbui—akėti, vežioti mineralinėms trąšoms bei sėkloms. Kolūkiečiai dažnai į darbą neįsėina be svarbių priežasčių, kai kurie nuo darbo atleisti taip pat be pateisinamų priežasčių.

Tuo tarpu kolūkio valdyba su šia padėtimi taikstosi ir nesiima priemonių darbo organizacijai pagerinti, mobilizuoti visus kolūkiečius sparčiam sėjos darbų vykdymui, nekovoja prieš darbo drausmės laužytojus.

Tokia padėtis ilgiau tęstis negali. Kolūkio valdyba nedelsiant turi apsvarstyti trūkumus ir padaryti atitinkamas išvadas organizuojant sėkmingą pavasario sėjos vykdymą.

J. Bakšys

Vykdomi įsipareigojimai

Garbingai vykdo savo įsipareigojimą, pristatimą įsijungiant į gegužinį socialistinį lenktyniavimą, Julijos Žemaitės vardo žemės ūkio artelės nariai. Kolūkio laukuose plačiai išsivystė arimo darbai ir ankstyvųjų kultūrų sėja. Balandžio 26 dienai buvo suarta 108 ha dirvos ir pasėta 49 ha ankstyvųjų grūdinių kultūrų.

Didelę pagalbą kolūkiui teikia Zarasų MTS mechanizatoriai. Gamybinių laimėjimų pasiekė traktorininkai J. Vaitonis, S. Mičiūnas. Jie kiekvieną dieną viršija pamainines užduotis.

Glaudžiai bendradarbiaudamos su traktorine brigada, sėkmingai vykdo svarbiausią ūkinę kampaniją—vasarinių kultūrų sėja—laukininkystės brigados. Tarpusavy lenktyniaudamos, jos spartina laukų darbų tempus.

Pirmauja drg. Kiseliovo vadovaujama brigada. Čia gerai parengta dirva, sėkmingai vykdoma sėja. Tik per vieną dieną pasėta 15 hektarų vasarinių kultūrų.

Gerai dirba arimo ir sėjos darbus kolūkio nariai J. Gudelis, A. Vaitkūnas, J. Cibulskis ir kiti. Jie sistemingai viršija gamybines užduotis.

Kolūkiečiai didelį dėmesį šiais metais paskyrė pašarnių žolių plotų išplėtimui. Suglaustais terminalais pašarnių žolių sėjos planas įvykdytas 140 procentų.

Agr. J. Mičiūnas

Spartūs sėjos tempai

Organizuotai pradėjo pavasario laukų darbus „30 let komsomola“ kolūkis. Geras pasiruošimas leido jau iš pirmų dienų plačiai išvystyti sėjos darbus. Kol dar nebuvo galima sėti vasarojaus, kolūkiečiai sėjo daugiametes žoles ir papildomai tręšė žiemkenčius.

Vasarojaus sėjai kolūkis mobilizavo visas jėgas. Laukuose kiekvieną dieną dirbama 19 porų arklių, išdirbio normos sistemingai įvykdomos. Stropus darbas atnešė gerų rezultatų. Iki balandžio 26 dienos kolūkyje vasarinėmis kultūromis apsėta 38 ha dirvos.

(„Pergalės“ inf.)

PARTIJOS GYVENIMAS

Užbaigė mokslo metus partinio švietimo tinkle

Dvimetėje vakarinėje partmokykloje prie LKP(b) rajono komiteto (antri mokslo metai) baigėsi mokslo metai. Mokykloje mokėsi 12 komunistų. Neseniai įvyko užbaigiamasis užsiėmimas, kuris parodė, kad klausytojai gerai išsivino praeitą medžiagą.

Geriausius rezultatus iš VKP(b) istorijos ir geografijos parodė komunistai: Ždanovo vardo kolūkio pirmininkas P. Grigorjevas, Puškino vardo kolūkio klubo — skaityklos vedėjas Z. Juškėnas, ryšių kontoros viršininkas Kupcovas ir kiti.

* *

Baigėsi užsiėmimai ratelyje V. I. Lenino biografijai nagrinėti prie „Bolševiko“ (buv. „Aušros“) kolūkio. Ratelyje mokėsi 12 žmonių — laukinkystės brigadų brigadininkai, komunistai, kolūkio aktyvas.

Š. m. balandžio 21 dieną įvyko užbaigiamasis užsiėmimas. Klausytojai: kolūkio brigadininkas P. Valkauskas, kolūkio sandėlininkas Ražinskas, kolūkietis S. Vilkauskas ir kiti parodė gerą praeitos medžiagos žinojimą.

Mokyklos komjaunimo organizacija ruošiantis egzaminams

Zarasų I vidurinės mokyklos komjaunimo organizacija šiuo metu daug dėmesio skiria pasiruošimui pavasario egzaminams.

Pasiruošimo egzaminams klausimą komjaunimo organizacija apsvarstė bendrame susirinkime, išnagrinėjo priemones, kurios geriausiai padės ruošiantis šiam atsakingam laikotarpiui.

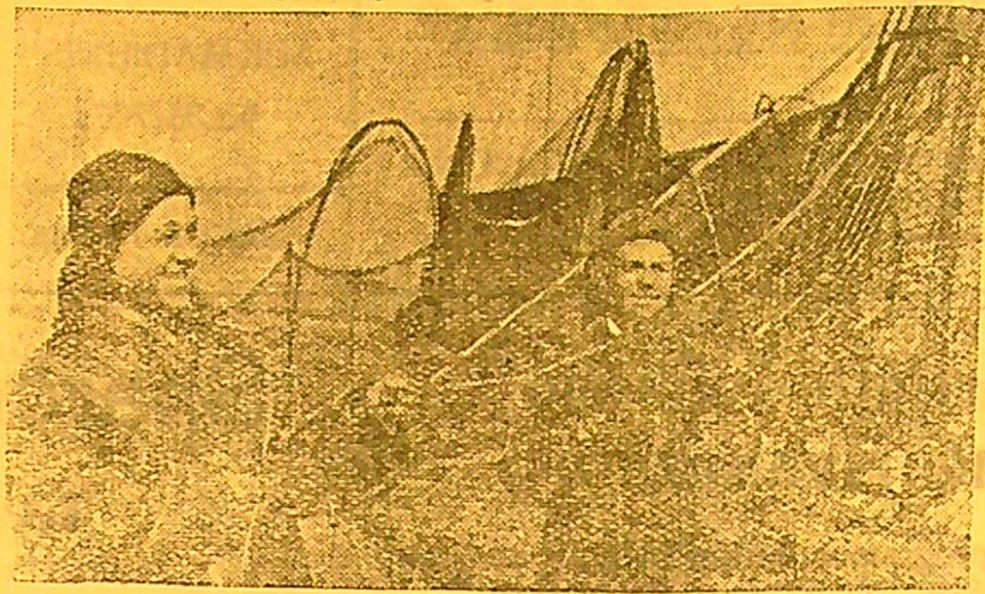
Svarbiausią vaidmenį ruošiantis egzaminams vaidina klasių komjaunimo grupės. Grupių susirinkimuose apsvarstomi visi trūkumai, imamas priemonių jiems pašalinti, grupės organizuoja pagalbą atsiliekantiems mokiniams. Štai, XI klasėje mokiniai Šimanavičiūtės ir Frolovas anksčiau mokėsi nepatenkinamai. Per atdarą grupės susirinkimą buvo apsvarstyta jų mokymasis. Klasių draugai susidomėjo tuo,

kodėl šie mokiniai silpnai mokosi, kas jiems trukdo moksle. Paaiškėjo, kad jiems reikalinga draugų parama. Ir grupės susirinkimas paskyrė jiems į pagalbą pažangiausių mokinius, kurie sistemingai tikrino, kaip šie mokiniai paruošia pamokas, silpniau įsisavintas žinias paaiškino. Šios pagalbos dėka Šimanavičiūtės ir Frolovo mokslo pažangumas pakilo.

Gerai organizuoja pasiruošimo egzaminams darbą ir VII klasės komjaunimo grupė: ji aktyviai dalyvauja dalykinėse komisijose, organizuoja konsultacijas atsiliekantiems draugams.

Komjaunimo organizacija pasistatė uždavinį — sutikti pavasario egzaminus tik su tvirtomis žiniomis.

H. Dūdėnas

Priekulės rajono Kirovo vardo žvejų artelės pirmosios brigados žvejai įvykdė 1952 metų pirmojo ketvirčio planą 120 proc. Dabar jie baigia ruošti tinklus ir burinius laivus pavasario žvejybos sezonui.

Nuotraukoje: (iš kairės) komjaunuoliai — žvejai Valteris Traušys ir Viktoras Čužaiškinas tvarko tinklus.

Umbraso nuotrauka

(ELTA).

Stiklo gamintojų stachanovinė sargyba

Didelis gamybinis pakilimas vyrauja Gegužės Pirmajai artėjant Vilniaus „Raudonosios aušros“ stiklo gamykloje. Tarptautinės darbo žmonių šventės artėjimą darbininkai pažymi itin našiu darbu vardan taikos.

Stachanoviškai dirba stiklo masės rinkėjas Michailas Šuškevičius. Eidamas gegužinę sargybą, jis 35—40 proc. viršija užduotį, gamindamas aukštos kokybės produkciją. Gerai dirba operatoriai, aptarnaujantieji pusautomatus, komunistė Olga Zelenko ir komjaunuoliai Ivanas Pašedka bei Jelena Ručkina. Jie žymiai viršija pamainos nor-

mas ir puikiai atlieka operaciją. Itin našų savo įrengimų darbą užtikrina budintieji šaltkalviai komjaunuolis Nikolajus Kovalenko ir Vladas Cijūnėlis. Stachanovinkai griežtai prisilaiko profilaktinio pusautomatų remonto grafiko, visus darbus atlieka greit ir gerai.

Gamyklos kolektyvas pagerino kokybinius darbo rodiklius. Produkcijos savikaina pirmajame ketvirtyje sumažinta 5,3 proc., palyginti su planu. Gauta daugiau kaip 20.000 rublių antplaninės ekonomijos.

(ELTA).

Kai pavasario nelaukiama...

Saulė jau buvo besileidžianti, kai „Ažuolo“ kolūkio valstiečiai išgirdo tolimą traktorių motorų skardesį. Tylų pavasario vakarą motorų čiaudėjimas plačiai sklido po apylinkę ir kaskart augo, artėjo... Pagaliau ant kalvelės keteros pasirodė „KD-35“, o paskui ji didžiulę traktorinę sėjamąją, kuri savo pločiu užgožė vieškelį nuo griovio lig griovio. Kolūkiečiams jau nesunku buvo traktoriaus kabinoje įžiūrėti pažįstamą veidą. Tai jų kolūkio gyventojas, Zarasų mašinų-traktorių stoties traktorininkas Petkevičius. Paskui sėjamąją ropojo ant rasis traktorių su ilga virtine plūgu, kultivatorių. Kada traktoriai iš vieškelio pasuko ir, pravažiavę keliasdešimt metrų, sustojo prie antros laukininkystės brigados brigadininko Valainio trobos, į čia pasipylė kolūkiečiai.

—Na, tai priimkit svečius, — užtrenkdamas traktoriaus kabinos duris, šuktelėjo Petkevičius.

Kolūkiečių tarpe kilo sąmyšis. Pasiuntė įeškoti pir-

mininko. Brigadininkas Valainis skėsterėjo rankomis ir tarė:

—Nelaukėm mes jūsų šitaip greit... Ir kur dabar jus apnakvydint, kur pamaitint? Netoli stovinti kolūkietė Petkevičienė pasipiktinusi tarė:

—Dar prieš kelias savaites valdybai padaviau pareiškimą, kad leistų man maitinti traktorinę brigadą... Padaviau, tai jokio garso, kaip į vandenį. O dabar: kur mes jus apnakvydinsim, kur pamaitinsim... Irgi tvarka.

Traktorininkai tyli. Jų paniurę veidai sakyte sako, kad jie nusivylė priėmimu. Ir kur nenusiūsi! Nuo anksčiausio ryto jie ruošėsi kelionėn. Nuodugnai patikrino traktorių, inventorių, įrankius. Visą pusdienį vargo kelionėje, per siaurus tiltelius tempdami didžiulę traktorinę sėjamąją mašiną, o atvažiavo, tai ir kojų nėra kur poilsiui ištiesinti.

Pagaliau pasirodė ir kolūkio pirmininkas Ragauskas. Oriai pakėlęs galvą, plačiais

žingsniais artėjo prie susirinkusiųjų. Traktorininkų veidai nušvito. Na, kas ne kas, bet kolūkio pirmininkas, tai jau padarys tvarką! Ragauskas pasisveikinęs permetė visus akimis, užsmakė ant akių kepurę ir tarė:

—Nieko nepadarysi... Teks kur pas pažįstamus, pas gimines prisiglaust, o paskum pažūrėsimė... Tiesą sakant daugelis jūsiškių čia ir namus turi, gali namie valgyti... Taigi. Nemanėm, kad taip greit atidundėsit. Nelaukėm... Traktorinės brigados brigadininkas Vinogradovas susiraukia:

—Nelaukėm... Nelaukėm... Tai gal jūs ir pavasario nelaukėt, gal nė sėt negalvojate?

„Ažuolo“ kolūkio centras buvusiame dvare. Anksčiau dvaras priklausė kažkokiam biznieriui Felkersonui, o vėliau jį nupirko vietinis buožė Repšys. Apylinkės biedniškai ilgai lenkė dvaro savininkams nugaras, prakaitu laistydami turčių žemę, krovė jiems turtus. Tarybų valdžia

dvaro žemę išdalijo buvusiems biedniokams. O kada apylinkėje organizavosi kolūkis, tai buvęs dvaras virto kolūkio centru.

Pereitais metais Zarasų rajono vadovų patarimu kolūkiečiai išsirinko pirmininku Ragauską.

Ragauskas dažnai važinėjo į rajoną, ilgai sėdėdavo žemės ūkio skyriuje, kažko prašė. Prasidėjo pavasario sėja. Kolūkyje nebuvo nė gramo mineralinių trąšų. Taip ir pasėjo be jokios trąšos. Javai buvo menki, reti. Ištiesi plotai apytuščiai liko.

Partijos rajono komitete apie „Ažuolo“ kolūkį buvo nemaža kalbų. Pirmininkas naujas, žemės geros, ganyklos geros, o kolūkis vis žemyn ir žemyn, tartum pelkėn grimsta. Kas kaltas?

Vykstančiam į „Ažuolo“ kolūkio ataskaitinį susirinkimą partijos rajono komiteto inspektoriui Zimarioviui pavesta viską kruopščiai iširti, išaiškinti kolūkio smukimo priežastis.

Susirinkimam suplaukė kolūkiečiai iš tolimiausių kolūkio pakraščiu. Visų veiduose švietė viltis.

Remontinių brigadų laimėjimai

PANEVĖŽYS (ELTA). Gegužinės stachanovinės sargybos dienomis cukraus fabriko kolektyvas iškovojė naujus laimėjimus. Remontinių darbų grafikas pralenktas 3 dienomis. Per trumpą laiką sutaupyta daug medžiagų ir kuro. Lenktyniavime pirmąją puikios kokybės remontinę brigadą, kuriai vadovauja drg. Urbanavičius. Ji pakėlė savo pamainos išdirbį iki 160 proc. normos.

Suremontuotus agregatus šios brigados atiduoda su garantiniais pasais.

Aukšti pieno išmelžimai laikant karves tvarte

TELŠIAI (ELTA). Puikius laimėjimus keldama išmilžį pasiekė Biržuvėnų tarybinio ūkio melžėja Jadzė Paulauskaitė. Iš kiekvienos jai priskirtų 9 karvių ji primelžė nuo metų pradžios po 1.100 litrų pieno. Melžėja griežtai vykdo visus zootechnikos reikalavimus, rūpestingai prižiūri gyvulius. Jos sudarytuose pašaro daviniuose svarbiausią vietą užima sultingieji pašarai. Šiaudai sušeriami tik perdirbti.

Jaunoji melžėja laikotarpiu, kai karvės laikomos tvarte, pasiekė tokį pat paros išmilžį, kaip ir vasarą. Ji įsipažino šiemet primelžti iš kiekvienos šeriamos karvės po 5000 litrų pieno. Perimdamos J. Paulauskaitės patyrimą, didelius laimėjimus pasiekė taip pat melžėjos O. Mickutė, V. Baranauskienė ir B. Grabuolienė — kiekviena iš jų primelžė daugiau kaip po 1000 litrų iš karvės.

Kolūkio pirmininkas Ragauskas, nuolat atsikosėdamas, ilgai tribūnoje mynė nuo kojos ant kojos. Jis pasakojo, kokius laimėjimus pasiekė kolūkis per pereitais metus. Kiekvieną jo skambią frazę lydėjo kolūkiečių šypsos.

Prasidėjo diskusijos.

Kolūkietė Petkevičienė paprašė žodžio. Ji atsistojo, pasitaisė nuslinkusią skarutę ir pradėjo:

—Čia pirmininkas daug gražių žodelių prikalbėjo. Klausaisi jo ir, rodos, kad pas mus čia tiesiog rojus, — moterėlės žodžius nustelbė salėje kilęs juokas. — O aš pasakysiu, kad su mūsų kolūkiu reikalai visai prasti. Štai Stalino vardo kolūkis! Ir sąlygos daug menkesnės, o kaip ten dabar gyvena kolūkiečiai! Žiūrėti miela, rudėnį pilnus aruodus grūdų pripylė! O mes? Argi šitaip mes gyventume, kad būtų tvarka? Pirmininkas į viską pro pirštus žiūri, o draugai iš rajono irgi panašiai daro. Nepadedama mums rajonas.

—Tai ką, gal norėjai, kad rajono darbuotojai už jus ir žemę artų, ir sėtų, ir kiaules

Išauginsime aukštą derlių

Pavasario laukų darbams mūsų brigada pasiruošė organizuotai. Laiku ir gerai buvo išvalytos sėklos, atgabentos trąšos, atremontuotas inventorių, geras traukiamosios jėgos stovis. Brigada gavo gamybinę užduotį, kurioje buvo numatyti sėjos terminai ir agrotechnikos priemonės.

Kai tik dirva pradžiūvo, brigada nedelsiant pradėjo laukų darbus. Visą žiemkenčių pasėlių plotą mes papildomai patręšėme mineralinėmis trąšomis, pradėjome atrankinį arimą ir daugiamečių žolių sėją.

Brigadoje darbas gerai suorganizuotas. Kiekvienas artojas, sėjėjas, akėtojas gauna specialią gamybinę užduotį, tarp kolūkiečių išsivystė soclenktynės už sparčius tempus ir kokybišką dirvos įdirbimą. Kiekvienas brigados narys gerai žino savo darbo barą. Prieš sėjos pradžią mes atmatavome sklypus visoms kultūroms, dar kartą patikrinome žemės ūkio inventorių, įrankius ir pakinktus.

Pirmomis lauko darbų dienomis mes papildomai patręšėme žiemkenčius 38 hektarų plote, duodami vienam ha pasėlių 140 kg superfosfato ir 60 kg kalio druskos. Pasėtos ir daugiamečių žolės.

Kiekvieną dieną ariama 9 poromis arklų. Tuo pačiu

metu sėjama ir akėjama spyriuklinėmis akėčiomis. Teisinga darbo organizacija padeda mums per dieną pasėti po 6—7 ha. Per paskutines 6 dienas mes pasėjome daugiau kaip 40 ha. Pagal planą mūsų brigada turi pasėti 91 ha grūdinių kultūrų.

Įsijungę į gegužinį socialistinį lenktyniavimą, brigados nariai įsipareigojo iki Gegužės Pirmosios pasėti ne mažiau 75 hektarų ankstyvųjų vasarinių kultūrų. Beveik visi brigados nariai, atlikdami pavasario sėjos darbus, įvykdo dienas išdirbio normas.

Puikių rezultatų pasiekė sėjėjas S. Dubaka. Planui esant 4 ha, jis pasėja per dieną 7 ha ir daugiau. Akėtojai V. Šaltis ir A. Vėžukas taip pat sistemingai įvykdo išdirbio normas 120—130 procentų.

Kova už aukštą derlių priklauso ne tik nuo pirmų pavasario laukų darbų, bet ir nuo to, kaip bus panaudotos reikiamos agrotechnikos taisyklės ir vėliau. Ir mes tam ruošiamės. Kai tik vasarą sudygs, atliksime papildomą tręšimą, taip pat pasėlius ravėsime. Mūsų brigados nariai dės visas jėgas, kad šiais metais išaugintų aukštą derlių.

J. Černiauskas, Čapajovo vardo kolūkio pirmos brigados brigadininkas

Daugiau dėmesio agrotechniniam mokymuisi

Partija ir vyriausybė didelį dėmesį skiria kolūkių laukų derlingumo pakėlimui, visuomeninių gyvulių skaičiaus augimui, jų produktyvumo kėlimui.

Didelę reikšmę vystant žemės ūkį turi tarybinės agrobiologijos mokslas, glaudžiai bendradarbiaujantis su kolūkinėje gamyba. Didelį vaidmenį pilnai panaudojant žemės ūkio rezervus turi masinis kolūkiečių mokymasis trimečiuose agrozootechnikos kursuose. Praėjusią žiemą agrozootechnikos kursuose mokėsi daugiau kaip 200 rajono kolūkiečių. Nelabai seniai praėjo baigiamieji egzaminai. Jie parodė aukštą klausytojų žinojimą. Ir dabar, pavasario laukų darbų dienomis, agrobiologijos mokslo įdiegėjai padeda kolūkiečiams visokeriopai įdiegti priešakinius, progresyvius darbo laukuose ir gyvulininkystės fermose metodus.

Aukšto pažangumo pasiekė agrotechnikos ratelio Stalino vardo kolūkyje klausytojai. Ratelio vadovas drg. Lozovoj riantai ir stropiai ruošėsi užsiėmimams, dažnai kreipėsi į rajono žemės ūkio skyriaus propagandos skyrių, klaus-

damas patarimo, papildomos literatūros, plačiai panaudojo plakatus, vaizdines priemones. Tenka pažymėti, kad didelę paramą rateliui teikė kolūkio pirmininkas drg. Kazanovas, kuris nuolat domėjosi kolūkiečių mokymusi, rūpinosi, kad klausytojai reguliariai lankytų užsiėmimus.

Aukštas užsiėmimų lygis buvo ir Čapajovo vardo kolūkio agrotechnikos ratelyje. Čia mokėsi ne tik jaunimas, bet ir daug pagyvenusių kolūkiečių, kurie stengiasi kaip galima daugiau įsigyti žinių, įgyvendinti jas praktikoje savo kolūkyje. Puikų teorinį žinojimą sąryšy su praktiniu darbu parodė mokslo pirmūnai R. Balapkinas, M. Račkauskienė ir daugelis kitų.

Organizuotai praėjo egzaminai drg. drg. Pivarausko, Vaitkevičiaus, Kopylovo vadovaujamoje agrotechnikos rateliuose. Šie vadovai gerai ruošėsi užsiėmimams, sumaniai derino teoriją su praktika, užsiėmimai čia būdavo gyvi, įdomūs, turiningi. Ir tai atnešė laimėjimus. Dauguma egzaminuojamųjų gavo labai gerą ir gerą įvertinimą.

Tačiau agrotechniniame apmokyje dar yra daug trū-

kumų. Daugelis kolūkių pirmininkų abejingai žiūri į agromokymąsi. Drg. Pivarauskui teko vadovauti rateliui blogomis sąlygomis todėl, kad Ždanovo vardo kolūkio pirmininkas drg. Grigorjevas nenorėjo suprasti didžios agrotechninio mokymosi reikšmės.

Kitaip į agrotechnikos ratelių darbą pažūrėjo priešakiniai kolūkių vadovai drg. drg. Kazanovas, Deviatnikovas, Leonovas ir kiti. Jie padėjo ratelių vadovams užtikrinti šimtaprocentinį klausytojų lankomumą, pasirūpino patalpomis, padėjo surišti teorines žinias su praktika.

Kolūkių vadovų, žemės ūkio specialistų pareiga plačiai įdiegti mūsų tarybinę agrobiologijos mokslą į kolūkinę gamybą, nuolat padėti kolūkinei valstietijai įsisavinti agrotechnikos žinių minimumą, pritraukti prie mokymosi plačius kaimo gyventojų sluoksnius.

N. Pavlova,

rajono žemės ūkio skyr. agronomas propagandos reikams, agrozootechnikos kursų vedėjas

Iš visur

Nuo birželio mėn. prasidės RTFSR kaimo jaunimo masinė spartakiada. Lenktyniavime dalyvaus šimtai tūkstančių kolūkinėjų kolektyvų fizkultūrininkų.

Ligi naujų mokslo metų šalys

je bus išleista 176 milijonai egzempliorių vadovėlių pradinėms ir vidurinėms mokykloms—dešimt milijonų daugiau, negi praėjusiais metais. Vadovėliai išleidžiami 62 TSRS tautų kalbomis. (TASS—ELTA).

Mažeikių rajono kolūkių statybinių brigadų daugiau kaip 20 brigadininkų mokosi trijų mėnesių kursuose, įsteigtuose prie Mažeikių rajono kaimų ir kolūkių statybos skyriaus.

Nuotraukoje: kursantai—statybinių brigadų brigadininkai pamokos metu. Umbraso nuotrauka (ELTA).

šertų,—nutraukė Petkevičienę prezidiume sėdintis Zimariovas. Moterėlė gužtelėjo pečiais, peržvelgė nuščiuvusią salę ir atsėdėjo. Daugiau ji tą dieną nepratarė nė žodžio. Bandė po jos kalbėti dar keletas kolūkiečių, bet ir jiems baigėsi taip, kaip Petkevičienėi.

Užtat ilgą kalbą pasakė Zimariovas. Jis, kumščiu dauždamas stalą, apšaukė, apėrė kolūkiečius, išvadino juos tinginiais, nenaudėliais, nenorinčiais padėti tokiam geram pirmininkui, kaip Ragauskas.

Susirinkimas baigėsi. Kolūkiečiai spaudydami, paniurusiais veidais išsiskirstė namo. O Zimariovas, grįžęs į partijos rajono komitetą, pranešė:

—Padėtis dabar pasitaisys. Aš ten jiems kaip reikiant užvažiavau...

Rajono komiteto sekretorius drg. Binkis juo patikėjo, ir kolūkyje viskas liko senoviškai.

Pavasaris. Kolūkiečiai tikė-

josi, kad reikalai pagerės, pasitaisys. Bet visos viltys sūdužo. Pirmininkas Ragauskas kolūkyje rodydavosi vis rečiau ir rečiau. Ištas dienas jis praleisdavo už septyneto kilometrų esančiame „Naujo kelio“ kolūkyje. Mat, ten gyvena jo šeima... Kolūkio reikalai visai pašlijo. Rudenį sėti žiemkenčiai sudygo reti. Neužklysdavo šeimninko akis ir į kolūkio gyvulininkystės fermas. O ten darėsi tamsūs dalykai...

Atvažiavo sykį kolūkin zootechnikas Girčytė. Kolūkio kiaulių fermos vedėjas Tvardauskas mielai rodė jai savo ūkį. Kiaulės paršė avosi viena po kitos. Mažučiukai balti paršeliai knisosi šiauduose, iš po kurių matėsi tik galiukai jų ausyčių.

—Dailūs, neblogi,— nusprendė Girčytė,—Vienas... du... aštuoni... septyniolika... dvidešimt vienas,—suskaičiavo ji ir paklausė:—Čia iš abiejų?

—Taigi,—atsakė Tvardauskas,—va, šitos ir tos...

Kada kolūkio kontoroje

Girčytė vartė dokumentus, ji net aiktelėjo iš nustebimo. Vietoj dvidešimt vieno paršelio knygoje buvo įrašyta aštuoniolika. Kur gi dar trys dingę? Kodėl jie čia neįrašyti? Gi jie gyvi, sveiki...

Tvardauskas ilgai miksėjo apie tai, kad jis mažamokslis, kad nepratęs prie rašto ir dokumentų, sunku jam... O kitą dieną kolūkiečiai matė, kaip pirmininkas Ragauskas barė kiaulių fermos vedėją Tvardauską. Kalbėjo jie patylomis ir tik vėliau pasikarsčiavęs pirmininkas šuktelėjo:

—Ech, tu... Nemokėk tu man sutvarkyti šitokio paprasto dalykelio!

Sąskaitininkas Mickevičius, užklaustas apie Tvardausko darbą, tik numoja ranka:

—Va, balandžio galas, o jis man dar už kovą neatidavė dokumentų. Darbdieniai kolūkiečiams nesurašyti, ką parduodam, už kiek parduodam, nežino pirmininkas ir Tvardauskas... Tokia palaida bala, kad nė apsaikt negali...

Kone kasdien kolūkio laiš-

kininkas į valdybos būstinę atnešą įvairius raštus su Zarasų rajono vykdomojo komiteto žemės ūkio skyriaus vedėjo Pavlovo arba vyriausio agronomo Kazlausko parašais. Ant įvairaus popierio spausdinti tie raštai ir apie įvairius reikalus juose kalbama. Bet yra vienas bruožas, kuris būdingas visiems raštams: iš kiekvieno rašto kyšote kyšo rajono žemės ūkio skyriaus biurokratinis vadovavimo stilius. Apie tai ryškiai kalba štai kad ir šis raštas, pasirašytas žemės ūkio skyriaus vedėjo Pavlovo. Štai jis: „Jūsų kolūkyje yra suorganizuotos techninių kultūrų grandys, jeigu dar nėra suorganizuotos, nedelsiant suorganizuokite ir pristatykite žemės ūkio skyriui į grandis įeinančių kolūkiečių vardinį sąrašą...“

Kolūkiečius mes randame palinkusius prie sąskaitininko stalo ir susirūpinusiais veidais besiklausančius vieno eilinio žemės ūkio skyriaus atsiųsto rašto turinio.

„Dėl priemonių mokslo atsiėmimo ir priešakinio paty-

rimo įdiegimo į kolūkių gamybą,—skaito sąskaitininkas Mickevičius.—Tūkstantis devyni šimtai penkiasdešimt antrų metų plano įvykdymui užtikrinti: jūsų kolūkiui yra numatyta įnešti agro-mineralinių, granuliuotų trąšų 13 hektarų plotui...“

Su pasipiktinimu skaito kolūkiečiai šį raštą. Brigadininkas Aksutovas pasakoja:

—Neseniai buvau miestyje. Užsukau į rajono žemės ūkio skyrių. Galvoju, prašysiu, gal padės kaip nors mineralinių trąšų įsigyti. Bet kur tau! Ne, girdi, čia ne mūsų reikalas, kad pas jus ten kolūkyje netvarka... Taip ir išėjau nieko nepėšęs. O dabar, va, raštą atsiuntė. Girdi, granuliuokit trąšas... Nebent molį su smėliu granuliuosim. Gi trąšų nė gramo neturime. Ir žiemkenčiai netręšti, ir vasarą jai nėra...

—Tai kodėl neparsigabenot? Juk trąšų buvo.

—Žinoma, kad buvo. Trąšų atvežė užtekina. Bet mūsų (Nukelta į 4 pusl.)

Naujos knygos

„I naują krantą“

Talentingas rašytojas Vilis Lacis—žinomų romanų „Žvejo sūnus“ ir „Audra“ autorius. Savo veikaluose jis teisingai atvaizduoja Latvijos liaudies kovą prieš buržuazinę santvarką, už naujų, socialistinių santykių įsigalėjimą.

Didelis tarybinės literatūros laimėjimas yra neseniai išleistas V. Lacio romanai „I naują krantą“, už kurį autoriui paskirta Stalininė pirmojo laipsnio premija. Jame atvaizduotas Latvijos liaudies gyvenimo ir kovos prieš buržuazijos ir buožijos viešpatavimą trisdešimties metų laikotarpis (nuo 1920 metų iki šių dienų). Geras gyvenimo žinovas ir didelis menininkas V. Lacis sukūrė Latvijos liaudies epopėją, parodė kolūkinės santvarkos pergalę jaunoje Tarybų respublikoje.

Svarbiausias romano „I naują krantą“ didvyris—liaudis. Jos jėgą, valią kovoti prieš išnaudotojus, jos nugalimą veržimąsi į naują krantą, į socializmą, rašytojas įkūnijo ryškiuose bolševiko Jano Lidumo, jos sesers—samdinės Ilzos, komjaunuolio pagrindinio Arturo Lidumo, jaunos lėpsningos komunistės Anos Paceplis paveikluose... Šie paprastieji liaudies sūnūs—išmintingi, talentingi, nuširdūs—turi daug drąsos, ištvėrmės, tikėjimo į ateitį.

Kelią į naują krantą nenuilstamai skina liaudies vadovas, samdinas, vienas pagrindinio revoliucinių organizatorių, Janas Lidumas. Mes matome jo narsumą susiduriant su buože Taurinu, jo nuširdumą su artimais jam dvasia žmonėmis, jo tvirtumą badavimo laiku kalėjime. Mes matome prilyrusį organizatorių, prastųjų žmonių auklėtoją. Jaudiną puslapiai apie Lidumo-tėvo pergyvenimus, kai jo sūnus buvo ilgus metus kalėjime.

Tarybų Latvijoje Janas Lidumas tampa stambia valstybės veikėju.

Didvyriams, einantiems į

naują krantą, priešpastatyti kapitalistiniai grobikai, liaudies priešai—buožės: Reinis Taurinas, Stabulniekai, Melde-rai, Kikreiziai, sudariusieji buržuazinės nacionalistinės santvarkos, fašistinės aizsargų organizacijos ramstį.

Ryškiausiai atvaizduotas Reinis Taurinas. Jis užgrobė geriausias Purvaisko valstiečių žemes ir, išnaudodamas valstiečių skurdą, jis gausina savo turtus. Jis jau nepasitenkina stambaus žemvaldžio vaidmeniu, jis veržiasi tapti pramonininku, „valstybinio masto įmonininku“.

Įsigalėjus Latvijoje tarybinei santvarkai, Taurinas nueina į mišką, virsta banditu. Kartu su savo bendrininkais jis tiki- si iš užsienio savo amerikinių šeiminkų pagalbos. Bet Taurino reikalas pasmerktas, ir liaudies atpildas pasiekia jį.

Rašytojas teisingai parodė klasių kovos paastrėjimą perėjimo nuo individualaus valstiečių ūkininkavimo prie kolūkinės santvarkos kaime laikotarpiu. Žlugus buržuaziniam nacionalistiniam režimui Latvijoje, griūna buožių šeimos. Taurinas mėgino išauklėti savo pavyzdžiu įsūnį Aivarą (jo tikras tėvas—Janas Lidumas), bet šis, paveiktas priešakinių žmonių, nutraukia santykius su buožine aplinka, aktyviai kovoja prieš ją, įstoja į naujo gyvenimo statytojų gretas. Ir sta ir vidutinoko—buožių pakaliko Antono Paceplio šeima. Jo vaikai Ana ir Žanas pasidaro Latvijos kolūkinio kaimo įžymiais žmonėmis. Buožių ir jų pakalikų šeimų buitės irimas augant kolūkiniam judėjimui yra gyvenimo dėsnis.

V. Lacio romanai skaitomas su dideliu susidomėjimu. Šio veikalo jėga glūdi tame, kad jis teisingai atvaizduoja tikrovę, aistringą kovą už naują, už komunistinių idėjų pergalę.

V. Pankovas

Kai pavasario nelaukiama...

(Atkelta iš 3 pusl.)

pirmininkas, mat, nesugebėję ju išpirkti. Taip ir likom... O Ragauskui visa tai nei šilta, nei šalta... O ir ten, šitiems rašėivoms,—baksteli pirštu į rajono žemės ūkio skyriaus raštą,—taip pat galvos neskanda... Jiems,—tik raštą išsiųst, ir dalykas baigtas.

Rajono kolūkiuose karštos dienos. Prasidėjo kova už aukštus derlius, už dar šviesesni, laimingesni kolūkinį gyvenimą. Stalino vardo, „Bolševiko“, „Garbingo darbo“ ir kitų kolūkių žemdirbiai šlemet jau nesitenkina derliumi po 14—18 centnerių iš hektaro. Važiuojant rajono keliais akį džiugina beribius laukus vagojantieji traktoriai. Džiugina akį laukuose plūstantieji kolūkiečių būriai.

„Ažuolo“ kolūkio žemdir-

biai galvoja ne kitaip, kaip ir pirmajam rajono kolūkių valstiečiai. Ir jų tikslas—gyvenimą padaryti gražesnį, turtingesnį, išnaudoti visas tas milžiniškas galimybes, kurias bolševikų partija suteikė mūsų naujojo kaimo suklestėjimui. Bet jiems reikalinga prityrusi ranka, kuri galėtų jų energiją, jų visą karštą troškimą kurti naują gyvenimą nukreipti teisinga vaga. Jiems reikia rimtos paramos, o ne biurokratinė raštų...

Ir mes tikime, kad visa tai jte susilauks. Kitaip ir būti negali! Tikrai susilauks! Tik klausimas, ar ilgai Zarasų rajono vadovai juos privers laukti?

J. Požėra

(„Tiesa“).

INDIJA. Indijos—šalies, išgarsėjusios pasakiškais gamtos turtais,—darbo žmonės dėl ilgamečio britų kolonizatorių viešpatavimo dabar kenčia skurdą ir badą. Indijoje galima nuimti į metus tris derlius, tačiau po kraštą klajojama milijonai benamių ir alkanių žmonių. Daugelyje kaimų gyventojai iki vieno išmirė nuo bado. O tuo tarpu Indijos turtai yra Anglijos ir Amerikos imperialistų rankose.

Nutraukoje: Indijos bedarbis proletaras vienoje Bombėjaus aikštėje. Kaip ir milijonai jį panašių žmonių, jis su savimi nešiojasi visą savo „mantą“.

A. Vasiljevo nuotr. (TASS).

Prekyba vaikais Japonijoje

Per 1951 metų antrą pusmetį Japonijoje buvo užregistruoti 658 atsitikimai, kai buvo parduodami vaikai. Dažniausia, parduodavo savo vaikus valstiečiai, o taip pat vargingieji padieniai darbininkai. Prekyba vaikais akivaizdžiai rodo nepaprastai sunkią materialinę padėtį Japonijos darbininkų, esančių amerikinės okupacijos junte. (TASS—ELTA).

Rūpinimasis vaikais Vietnamo demokratinėje respublikoje

Vietnamo demokratinės respublikos vyriausybė, nepaisydama karo metų sunkumų, labai rūpinasi jaunąja karta.

Dabartiniu metu respublikoje yra 500 gimdymo namų. Kaimuose yra atidarytos nemokamos vaikų konsultacijos. Įmonėse ir kaimuose įsteigti vaikų darželiai.

Mokslas visų laispių mokyklose yra nemokamas. Šiuo metu 90 procentų Vietnamo vaikų ligi 16 metų amžiaus yra raštingi. Mokyklų ir mokinių skaičius respublikoje nepaliaujamai auga. (TASS—ELTA).

Gegužinis lenktyniavimas liaudies demokratijos šalyse

Tarptautinę šventę—Gegužės Pirmąją liaudies demokratinių šalių darbo žmonės sutinka didelio politinio ir gamybinio pakilimo aplinkybėmis. Iš visų Čekoslovakijos kampų plaukia žinios apie naujus gamybinius įmonių, transporto ir naujųjų statybų kolektyvų laimėjimus. Šiaurės Čekijos anglies baseino karjero „Taikos gyneju“ šachlininkai Gegužės Pirmosios garbei jau iškasė 60 tūkstančių tonų anglies viršum plano. Puikius laimėjimus iškovoję metalurgijos kombinato, esančio netoli Košicės miesto, statybininkai. Naujame socialistiniame mieste sparčiais tempais statoma dešimtys gyvenamųjų namų. Neužilgo bus paleista

eksploatacijon didelė betono gamykla.

Garbingai eina gegužinę Bulgarijos darbo sargybą Georgijaus Dimitrovo vardo garvežių vagonų gamyklos plieno liejimo ceche taikos sargybą eina daugiau kaip 90 proc. darbininkų. Cecho kolektyvas jau balandžio 10 d. įvykdė mėnesinę užduotį ir dabar dirba gegužės mėnesio programos sąskaita.

Rumunijoje į darbo sargybą Gegužės Pirmosios garbei stojo daugiau kaip milijonas darbininkų.

Albanijoje į gegužinį socialistinį lenktyniavimą įsijungė visos įmonės.

(TASS—ELTA).

SPORTAS

Tinklinio rungtynės

Balandžio 24 d. buvo toliau tęsiamos miesto tinklinio komandų rungtynės.

Turėjo susitikti „Mokslo“ pirmoji komanda su antros vidurinės mokyklos antrąja komanda. Pastarajai neatvykus, laimėjimas užskaitomas „Mokslo“ komandai. Tokiu pat būdu buvo užskaitytas laimėjimas spartakiečiams prieš vidurinės mokyklos Nr. 2 pirmąją komandą.

Toliau susitiko pirmoji „Mokslo“ komanda su „Spartako“ tinklininkais. Įdomias ir įtemptas rungtynes laimi spartakiečiai, rezultatu 2:0 (17:15, 15:9).

„Mokslo“ antroji komanda pralaimėjo prieš pirmos vidu-

rinės mokyklos tinklininkus. Susitikimo rezultatas 2:0 (15:2, 15:1) pirmos vidurinės mokyklos tinklininkų naudai.

Pergalę santykiu 2:0 (15:10, 15:6) pasiekė pirmos vidurinės mokyklos I mergaičių komanda prieš antros vidurinės mokyklos I komandos tinklininkes.

Prieš antros vidurinės mokyklos pirną mergaičių komandą laimėjo I vidurinės mokyklos antros komandos tinklininkės. Jos įveikė varžoves santykiu 2:0 (15:10, 15:7).

Rungtynės tęsiamos toliau.

A. Beriozovas

REDAKTORIUS L. RUDAŠEVSKIS

Rajoninio laikraščio „Pergalė“ prenumeratorių dėmesiai!

Nuo š. m. gegužės mėn. „Pergalės“ laikraštis išeis 3 kartus per savaitę. Prenumeratos kaina vienam mėnesiui 1 rub. 95 kap.

Visi prenumeratoriai, užsiprenumeravę laikraštį ilgesniai terminui, turi performinti prenumeratą sulinkamai su laikraščio kaina.

Visais klausimais kreipkitės į kolūkių laiškinkus, visuomeninius spaudos platintojus ir į „Sajunginės Spaudos“ skyrių.

„Sajunginė Spauda“

Priimama prenumerata rajoniniam laikraščiui

„Pergalė“

nuo 1952 metų gegužės mėn.

Laikraštis išeis 3 kartus į savaitę: trečiadieniais, penktadieniais ir sekmadieniais.

Prenumeratos kaina:

Iki metų galo—13,65 rb.

3 mėn.—5,85 rb.

1 mėn.—1,95 rb.

Prenumeratą priima visi ryšių ir „Sajunginės Spaudos“ skyriai, agentūros, visuomeniniai spaudos platintojai, kolūkių laiškanešiai bei apylinkių Tarybų sekretoriai.

Skaitykite savo rajoninį laikraštį!